

по кој-то стивахъ хандути-те, и
стигна до желѣзны-те врачка, но тѣвѣхъ
добрѣ заключени и като неможа да ги
отвори върна се на скривенъ. Тогиба съгле-
да, чевъ тѣзи пъкътини отдалахъ се
много тѣсни пѫтеки, кон-то се вижда-
хъ да са простиратъ много подъ земиц-
тъ, налези въ първата отъ тяхъ пѫ-
теки, кој-то се случи на предѣ мѣ. И
като поварѣ доволно време, и съѣшъ-
та начна да догоѓва, съзрѣ издалеко
една свѣтлина и любопытенъ помажи се
да јѣ пристигни.

Онај свѣтлина растѣше малко по
малко и стана толкови голѣма, што
мѣ се стори, че гледа едно огненно голѣ-
мо тѣло. То безъ страхъ отизаше къмъ
неа, доколѣ стигна наѣ послѣ до една
каменна дѣпка, презъ кој-то минава-
хъ чурбины-тѣ зари, и презъ кој-то
можеше да иѣзби "нѣкой на чистый